

[Alfred Hansen]

Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører: når ikke socialdemokratiet kan tilslutte sig retsforbundets forslag, hvad vil socialdemokratiet så? For det er vel ikke sådan, hr. Stavad, at det bare er datoen den 1. januar 1982, der er anstødsstenen? For så er vi realpolitikere i retsforbundet, og vi kan måske godt strække os til den 1. januar 1983 eller 1984.

Jeg vil også godt til hr. Ove Jensen sige, at det er ikke fornuften hos retsforbundet, men vist desværre fatteevnen hos fremskridtspartiet, der hører op ved dette forslag.

Vi mener, at der er behov for at sikre de samfundsskabte værdier til samfundets kasse til løsning af vores fælles opgaver. Kun derved kan man sikre et liberalt samfund. Dette har intet med socialisme at gøre, det er en socialreform, og jeg vil anbefale hr. Burgdorf at foretrække retsforbundets model, hvis vi skal bevare et nogenlunde frit samfund af frie mennesker med en vis form for fri etableringsret. Jeg er bange for, at hvis det får lov at køre videre, vil hr. Burgdorf blive nødt til måske ad åre at acceptere en virkelig samfundsøvertagelse, en virkelig nationalisering, ikke bare af produktionsmulighederne, men også af produktionsmidlerne.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der har vist forslaget en positiv interesse, og jeg vil også gerne sige tak til de ordførere, der, om end de har afvist forslaget, dog har gjort det på en behersket måde, således at vi har haft, i hvert fald indtil nu, en forholdsvis kultiveret debat. (*Munterhed*).

Jeg vil gerne om enkelte spørgsmål gøre nogle principielle betragtninger. Jeg vil gerne tage udgangspunkt i det, venstres ordfører, hr. Niels Anker Kofoed, var inde på. Han filosoferede jo en hel del over, at jorden egentlig slet ikke havde nogen værdi, og hvis man skal tage det for gode varer, kan jeg ikke se, ej heller ud fra hr. Niels Anker Kofoeds synspunkt, at spørgsmålet om erstatning bliver et særlig stort spørgsmål. Jeg finder ikke rigtig nogen sammenhæng i den argumentation, der bliver fremført fra venstres side. Det minder mig lidt om, at man fra mange sider ikke er interesseret i at få en særlig høj vurdering, men så kan der pludselig i forbindelse med beregningen af en kapi-

talvindingssskat eller andet opstå en vis interesse i at få vurderingen sat betydeligt op eller få et andet beregningsgrundlag.

Man kan ikke undre sig over, at hr. Burgdorf som repræsentant for det konservative folkeparti har en opfattelse, der afviger stærkt fra den, retsforbundet har givet udtryk for, men det hænger jo sammen med, at det ejendomsretlige synspunkt, som det konservative folkeparti står for, og det ejendomsretlige synspunkt, som retsforbundet står for, er alt andet end sammenfaldende. Retsforbundets ejendomsretlige synspunkt bygger på, at man kun kan påberåbe sig privat ejendomsret til de værdier, man selv har skabt; de værdier, der er skabt af naturen og af samfundets udvikling, kan den enkelte ikke påberåbe sig nogen ejendomsret til.

Jeg vil gerne i denne forbindelse minde om forløbet omkring 1919-lovgivningen. Da sagen kom til højesteret, viste det sig ikke at være nogen grundlovsstridig lov, og det hænger jo ganske klart sammen med, at højesteret og domstolene nok i det hele taget vil være meget tilbageholdende med at kende en lov grundlovsstridig, hvis det er således, at den politiske udvikling og almenvellet har tilsagt en omvurdering på en række områder.

Jeg vil gerne sige til SF og for den sags skyld også til venstresocialisterne, at vi bliver nok ikke enige om at trække bygninger og andre driftsmidler med, men jeg vil betragte det som noget positivt, at vi i hvert fald har en række fælles, sammenfaldende synspunkter omkring jordlovgivningen, og så synes jeg, det er mere positivt at søge en sådan lovgivning gennemført, at finde frem til, hvad man er enig om, fremfor altid at søge efter, hvor man måtte være uenig med andre.

Men jeg vil gerne pege på et enkelt forhold, hvor jeg godt vil give SF ret. Der er ingen tvivl om, at med den betydelige prisstigning, vi har oplevet gennem 1970'erne, har man fået en række debitorgevinster af et ganske betydeligt omfang, som der hverken ligger nogen umiddelbar erhvervs-mæssig eller arbejdsmæssig indsats bag ved i øvrigt, og det er ikke rimeligt, at sådanne gevinster ubeskåret kan tilfalde den, der tilfældigvis har kunnet tage gevinsten hjem.

Jeg vil gerne til slut bare sige til den radikale ordfører, at jeg synes, den radikale ordfører var meget beskeden, når der blev henvist til, at forslaget ikke kan gennemføres